

Psychologie snů

Můžeš nám vysvětlit, co jsou sny?

Máme sedm těl – fyzické, éterické, astrální, mentální, duchovní, kosmické a nirvánické. Každému tělu přísluší vlastní typ snů. V západní psychologii je fyzické tělo chápáno jako vědomé, éterické jako nevědomé a astrální tělo v této psychologii představuje kolektivní nevědomí.

Fyzické tělo si tvoří vlastní sny. Je-li vám špatně od žaludku, vznikne určitý typ snu. Pokud jste nemocní, máte horečku, fyzické tělo vyprodukuje určitý typ snu. Jedna věc je jistá: sen se rodí z jisté nevyrovnanosti.

Tělesná nepohoda, fyzická disharmonie tvoří svou vlastní říši snů, fyzický sen proto může být vyvolán zvenčí. Spíte. Jakmile vám někdo ovine okolo nohou mokrou látku, začne se vám zdát sen. Může se vám zdát, že se brodíte řekou. Máte-li na hrudi položený polštářek, začne se vám něco zdát. Může se vám zdát, že někdo na vás sedí nebo že na vás padl kámen. To jsou sny, které pocházejí z fyzického těla.

Éterické tělo sní také, způsobem sobě vlastním. Éterické sny nadělaly v západní psychologii mnoho chaosu. Freud si pletl éterické sny se sny vzniklými v důsledku potlačovaných tužeb. Tyto sny však patří k prvnímu tělu, fyzickému. Pokud potlačujete tělesné touhy – například během půstu – je velká pravděpodobnost, že se vám bude zdát o jídle. Potlačujete-li sex, velmi pravděpodobně budete mít sexuální fantazie. Ovšem takové sny náležejí k prvnímu tělu. Éterické tělo psychologie ještě neprozkoumala, a tak se jeho sny interpretují, jako by patřily k prvnímu, fyzickému tělu. Proto byl rozpoután takový velký zmatek.

Éterické tělo může ve snech cestovat. Má schopnost opustit fyzické tělo. Pokud si na takový zážitek vzpomínáte, pamatujete si jej jako sen, avšak není to sen v témž smyslu jako sny fyzického těla. Jestliže spíte, éterické tělo z vás může vystoupit. Vaše fyzické tělo bude v posteli, avšak vaše éterické tělo z vás může vyjít ven a cestovat v prostoru. Není prostor, který by jeho cesty ohraničoval, není vzdálenost, již by toto tělo nemohlo překonat. Ti, co toto nechápou, poněvadž nevědí o existenci éterického těla, to mohou interpretovat jako říši nevědomí. Rozdělují lidskou mysl na vědomí a nevědomí. Potom fyziologické sny nazývají *vědomé*, zatímco éterické *nevědomé*. Nejsou však nevědomé, neboť jsou tak vědomé jako fyziologické, ovšem na jiné úrovni. UVědomíte-li si své éterické tělo, pak se sny na této úrovni stanou vědomé.

Podobně jako lze zvenčí ovlivnit fyziologické sny, tak lze tvořit a stimulovat i éterické sny. Jednu z metod k tvoření éterických snů a éterických vizí představuje mantra. Určitá mantra nebo *nada* – tedy slovo, které se opakuje a zní v éterickém centru – může vyvolat éterické sny. Existuje mnoho metod. Jednou z nich je zvuk.

Súfisté užívali k vyvolání éterických vizí parfěmy. Sám Mohamed je měl velmi v oblibě. Určitý parfém může vyvolat určitý sen. Také barvy mohou mít velice silný účinek. Leadbeater měl jednou éterický sen, jenž vznikl z jistého odstínu modré barvy. Na všech tržistiích světa se dal do hledání oné modré barvy. Konečně po několika letech našel v jednom italském obchodě samet hledaného odstínu. Ten samet potom používal k vyvolání éterických snů i u jiných osob.

Jestliže někdo hluboce medituje, vidí barvy a vnímá absolutně neznámé vůně, zvuky a hudbu. I to jsou sny, sny éterického těla. Rovněž takzvané duchovní vize patří k éterickému tělu, jsou éterickými sny. Vidiny guruů, jež se zjevují jejich žákům, nejsou nic jiného než éterické cestování

a éterické sny. Protože však věda zkoumá mysl pouze v jedné úrovni, totiž fyziologické, interpretují se tyto sny fyziologickým jazykem nebo se ignorují a nechávají bez povšimnutí.

Někdy se uloží do nevědomí. Pokud konstatujeme, že to nebo ono je částí nevědomí, pak vlastně přiznáme, že o tom jevu nic nevíme. Je to technika, trik. Nic není nevědomé, ale všechno, co je vědomé ve hlubší rovině, je nevědomé na předcházející úrovni. Čili pro fyzické vnímání jsou éterické jevy nevědomé, pro éterickému vnímání jsou nevědomé astrální jevy, astrální vnímání má za nevědomé mentální jevy. *Vědomé* znamená to, co je poznané, *nevědomé* znamená to, co je nepoznané, neznámé.

Existují rovněž astrální sny. V astrálních snech přecházíte do minulých životů. To je třetí dimenze vašich snů.

Někdy může být v obyčejném snu zahrnuta také část éterického nebo astrálního snu. V tom případě je sen smíchaný a zmatený, takže jej nejste schopni pochopit. Jelikož všech sedm těl existuje současně, může někdy sen přejít z jedné úrovně do druhé a proniknout jí. Proto lze někdy v obyčejných snech zaznamenat útržky éterických nebo astrálních snů.

V prvním, fyzickém těle není možné cestovat ani v čase, ani v prostoru. Jste omezeni svým fyzickým stavem, konkrétním časem, který je – řekněme – deset hodin v noci. Vašemu fyzickému tělu se může zdát sen v tomto určitém čase a prostoru, nikoli mimo něj. V éterickém těle se dá cestovat v prostoru, ne však v čase. Můžete se vydat kamkoliv, ale pořád bude deset hodin v noci. V astrální říši, tedy ve třetím těle, můžete cestovat nejen v prostoru, nýbrž i v čase. Astrální tělo smí překročit časovou hranici – ovšem pouze do minulosti, nikoli do budoucnosti. Astrální mysl může putovat do nekonečné minulosti – od améby k člověku.

Jungova psychologie nazývá astrální mysl *kolektivní nevědomí*. Je to individuální historie našeho zrození. Někdy

proniká do obyčejných snů, avšak spíše v patologickém než ve zdravém stavu. U člověka, jenž je mentálně chorý, se ztrácejí rozdíly mezi prvními třemi těly. Mentálně postižené osobě se může zdát o předešlých životech, nikdo jí však nebude věřit. Ani ona sama tomu nebude věřit. Řekne si, že to byl jen sen.

Není to ovšem sen na fyzické úrovni. Je to astrální sen. Astrální sny mají velký význam a závažnost. Třetímu, astrálnímu tělu se ale může zdát jenom o minulosti, nikdy ne o tom, co se má stát.

Čtvrté tělo se nazývá *mentální*. Může se s ním vypravovat na cesty do minulosti i do budoucnosti. Dokonce i obyčejný člověk může mít v naléhavé situaci díky tomuto tělu záblesk vidiny z budoucnosti. Jestliže vám někdo drahý, blízký umírá, může se k vám v obyčejném snu dostavit poselství. Poněvadž jsou vám neznámé ostatní dimenze snů i jiné možnosti, pronikne poselství do vašeho obyčejného snu. Takový sen však nebude jasný, protože bariéry mezi úrovněmi je nutno překročit ještě předtím, než se poselství stane částí vašeho snu. Každá bariéra něco eliminuje a mění. Každé tělo má svou vlastní symboliku, proto kdykoliv sen přechází z jednoho těla do druhého, přeloží se do symboliky onoho těla. A tak je všechno popletené.

Jestliže se vám zdá sen ve čtvrtém těle přesně vyhraněným způsobem – nikoli přes jiné tělo, nýbrž jen přes čtvrté tělo – pak můžete proniknout také do budoucnosti. Ovšem jen do vaší vlastní budoucnosti. Je to vždy individuální jev, nemůžete se tedy dostat do budoucnosti jiné osoby.

Pro čtvrté tělo jsou minulost a budoucnost přítomné. Minulost, budoucnost i přítomnost se stávají jedním. Každé *ted'* proniká vzad a zároveň vpřed. Není zde ani minulost, ani budoucnost, je pouze čas. Dokonce čas jako přítomnost znamená neustále tekoucí čas. Musíte soustředovat mysl. Můžete spatřit minulost, ovšem musíte tím směrem zaměřit mysl. Pak budou budoucnost a přítomnost zrušeny. Pokud

se soustředíte do budoucnosti, budou zrušeny zbývající dvě – minulost a přítomnost. Budete schopni vidět minulost, přítomnost a budoucnost, nikoli však jako jeden celek. Spatříte jen vaše individuální sny, sny, které patří pouze *vaší individualitě*.

Páté, duchovní tělo překračuje svět individuality a času. Zavede vás do věčnosti. Sny se v něm netýkají jenom vaší individuality, nýbrž vědomí jako celku. Poznáte minulost své existence, budoucnost pro vás ale zůstane neznámou. Prostřednictvím pátého těla vznikly všechny mýty o stvoření světa. Všechny jsou v podstatě stejné. Jejich symboly a příběhy se trochu liší, avšak ať jsou křesťanské, hinduistické, židovské nebo egyptské – všechny mýty o stvoření světa a počátcích jeho existence jsou paralelní, všechny se sobě v zásadě podobají. Například v různých koutech světa se tradují velmi podobné zkazky o potopě světa. Tento záznam patří k páté mysli, k duchovnímu tělu. Přesně takto sní pátá mysl.

Čím hlouběji pronikáte do nitra, tím víc se sen *blíží* k realitě, až se nakonec pátému tělu zdá o autentické realitě. To je cesta, jak lze realitu poznat. Není zrovna přesné, jestliže hovoříme o snu. Svým způsobem to ale sen je, neboť realita u něj není objektivně přítomna. Sen má svou vlastní objektivitu, avšak přichází jako subjektivní prožitek.

Dvěma osobám, jež realizovaly páté tělo, se může zdát jeden sen, což předtím nebylo možné. Ve vyšších úrovních nelze mít společný sen, avšak od pátého těla se může stejný sen zdát několika osobám najednou. Proto jsou tyto sny jistým způsobem objektivní. Můžete srovnávat jejich záznamy. To bylo příčinou, že mnozí lidé, kteří snili v pátém těle, poznali stejné mýty. Tyto mýty utvořily určité školy, tradice, které spolupracovaly. Pátý typ snů je tedy mnohem reálnější. Čtyři předchozí jsou nereálné v tom smyslu, že jsou individuální. U nich nemáme možnost srovnat svou snovou zkušenost se zážitkem jiné osoby, nelze posoudit hodnověrnost – zda je to fantazie, nebo

nikoliv. Fantazie je něco, co navrhujete, sen je něco, co nemá reálný podklad, ale vy jej máte poznat. Jakmile se ponoříte do nitra, sen postupně ztrácí fantastičnost, je méně imaginární a získává na objektivitě, skutečnosti, autentičnosti.

Všechny teologické představy byly vytvořeny pátým tělem. Tyto představ se liší jazykem – terminologií, pojmy – avšak v základech jsou stejné. Jsou to sny pátého těla.

V šestém, kosmickém těle překračujete práh mezi vědomím a nevědomím, mezi hmotou a myslí. Ztrácíte všechny rozdílnosti. Šesté tělo sní o vesmíru. V něm překročíte práh vědomí a nevědomý svět se rovněž stane vědomým. Tam je vše živé a vědomé, dokonce i hmota jako část vědomí.

V šestém těle se uskutečňují sny kosmických mýtů. Transcendovali jste individualitu, transcendovali jste vědomí, čas i prostor, avšak ještě stále zde funguje jazyk. To něco naznačuje. Teorie o *Brahmovi*, *máje*, teorie o jednotě, o nekonečnu se realizovaly v šestém typu snů. Ti, jimž se zdály sny v kosmické dimenzi, byli tvůrci velkých systémů, velkých náboženství.

V šestém typu mysli jsou sny vyjádřeny v pojmech bytí, nikoli v pojmech nebytí, v pojmech pozitivní existence, ne v pojmech neexistence. Projevuje se zde příklon k existenci a obava z neexistence. Hmota a mysl se spojily v jedno, nikoliv však existence a neexistence nebo bytí a nebytí. Ty zůstávají ještě odděleny. To je poslední bariéra.

Sedmé tělo překračuje hranici pozitivního a přechází do nicoty. Má své vlastní sny: sny o neexistenci, o nicotě, o prázdnotě. *Ano* přestalo mít význam, dokonce ani *ne* už není *ne*, *nic* není *nic*. Je to spíše nekonečno. Primitivní říše musí být ohraničena, nemůže být bez hranic. Pouze negativní je neomezeno.

Sedmé tělo má své vlastní sny. Neexistují zde symboly ani formy. Je tu jen beztvorost. Žádný zvuk, pouze beze-zvučnost, absolutní ticho. Tyto sny ticha jsou totální a nekonečné.